

(11) *Така Иисус тури начало на чудесата Си в Кана Галилейска и яви славата Си; и учениците Му повярваха в Него.* Че Господ започнал да върши чудеса след Своего кръщение, за това говорихме и по-рано. Но изглежда, че Той извършил първото Си чудо именно с превръщането на водата във вино. Защото е казано: *Така тури начало на чудесата Си.* Но някой ще каже: „Дори това чудо и да е начало на чудесата, то не на всички, а само на извършените в Кана Галилейска; тъй като Той извършил различни чудеса в Кана, то това чудо е тяхното начало. Макар да имаме много (доказателства) като потвърждение, че настоящото чудо е начало и на всички чудеса, защото думите: *и яви славата Си; и учениците Му повярваха в Него* показват, че преди това Той не бил извършил друго чудо, с което да яви славата Си; но няма да спорим, то ли е било първото чудо или друго. А как Той явил славата Си? Та нали малцина се намирали на това събитие и то било извършено не пред лицето на народа? Но ако не тогава, то впоследствие всички трябвало да чуют за това чудо, както то

се възвестява и до днес, а не останало неизвестно. Разбирай думите: *учениците Му повярваха в Него* така, че те добили голяма и най-силна вяра в Него. Те и преди това, разбира се, вярвали, но не така твърдо.

(12–17) *След това слезе в Капернаум Сам Той и майка Му, и братята Му, и учениците Му; и там престояха не много дни. Приближаваше Пасха иудейска, и Иисус възлезе в Иерусалим и намери в храма продавачи на волове, овци и гълъби, и менячи на пари седнали. И като направи бич от върви, изпъди из храма всички, също и овците и воловете; и парите на менячите разсипа, а масите им прекатури; и на гълъбопродавците рече: вземете това оттук и дома на Отца Ми не правете дом за търговия. Тогава учениците Му си спомниха, че е писано: „ревността за Твоя дом Ме изяде“ (Пс. 68:10). Господ идва в Капернаум не за нещо друго, а за да остави там Майка Си, та да не я води навсякъде след Себе Си. Тъй като те отишли в Кана на сватба, а сватбата минала, Той връща Майка Си в Капернаум у дома ѝ. Че тъкмо поради тази причина Господ идва в Капернаум се открива от това, че Той престоял там не много дни и не извършил там чудеса, защото жителите на този град Му нямали вяра; поради което Господ на друго място произнася: „Горко“ на този град (Мат. 11:23). С думите: *Приближаваше Пасха* евангелистът показва, че Иисус се кръстил малко преди Пасха. След като дошъл в Иерусалим, Той извършва дело, показващо пълно самовластие, а именно: изгонва от храма тези, които продавали овци и волове. Макар че Матей (Мат. 21:12, 13) разказва за това, знай, че Той направил това неведнъж. Разказваното при Матей Той извършва скоро преди страданията Си, настоящото – при Иоан – извършва в началото на знаменията. Затова тук със снизходителност казал: *Дома на Отца Ми не правете дом за търговия*. Защото чудесата едва били започнали и Той още*

нямал тази смелост, каквато придавали чудесата. А там, тоест при Матей, казва: „не го правете разбойнишки вертеп“. Явно ги нарекъл разбойници, понеже придобивали несправедливи печалби. Защото, който оценява евтината вещь скъпо и при (удобен) случай извлича полза за себе си от бедните и вдовиците, както обикновено правят тези, които изкупуват необходимими стоки и после ги продават, какво друго прави, ако не – да разбойничи, извличайки за себе си изгода от нещастieto на ближните? Защо Той съвсем изгонва тези хора от храма? Не без основание: Той щял да изцелява в събота и сякаш да нарушава закона за нея; за това, за да не Го сметат тогава за богопротивник, с настоящия случай Той предотвратява такава мисъл. Защото, който е показал такава ревност за храма, той не ще почне да отхвърля Бога, Господаря на храма. И ги изгонил не как да е, а удряйки с бич от върви, преобърнал масите и разсипал монетите или парите на менячите, и се решил на твърде опасно дело. А който подлага себе си на опасност за дома на Бога той ще допусне отстъпление от закона Божий не като богопротивник, а без съмнение, като Син, имащ равна власт с Бога и Отца, дал закона за съботата. Затова не казал: „дома на Бога“, а: *дома на Отца Ми*, показвайки, че Той, като Син, има власт над всичко принадлежащо на Отца. Менячите са тези, които продават малки монети или нуми; защото при гърците с думата *το κέρμα* се нарича дребна монета, която римляните наричат с думата *numma*. Подобно на тогавашните търговци грешат и мнозина от първосвещениците, когато продават в църквата *волоче*, не отдавайки чест на отличаващите се в учителското слово, а отдавайки чест на желаещите да злодействат, когато продават „овци“ – простия и обикновен народ, „гълъби“ – духовните дарби, и когато поставят на висша степен (в църковната иерархия) тези, които дават повече; такива Господ „изгонва“ от светилището,

намирайки ги според Своя съд за недостойни за първосвещенство. Също, ако някой продава едра или дребна монета, тоест мнение и слово, и бидейки учител, но не предвиждайки ползата, не възвестява евангелското слово, то Господ *прека-*
турва и неговата *маса*, тоест званието учител и учението, което той поради злобата си задържа, като не го дава на всички; междувременно Господ Иисус освобождава такъв от власт и настанява на учителската маса друг, достоен. – Учениците си спомнили, че е написано: *ревността за Твоя дом Ме изяде* (Пс. 68:10). От малко време израстват в доброто, а вече си припомнят места от Писанията и намират в тях свидетелства и все повече и повече се утвърждават в познанията си за Христа.